

השקפה צעירה

עלון מספר 248

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי
 ו' אלול ה'תשע"ו (9.9.16)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"וכל זקני העיר ההוא הקלבים אל הקהל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל. וענו ואמרו ידינו לא (שפכה) שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו" משפט זה הבסיס למושג המקובל "רוחץ בנקיון כפיו", ומשמעו שהדיינים מעידים בעודם רוכנים על ראש העגלה הערופה שהם אינם אלה שרצחו את המת שנמצא שרוד בדרך. ונשאלת השאלה, מי היה חושב או חושד בדיינים שהם בעצם שודדי דרכים? ! הרי גם בדור מושחט, אם הדיינים רוצים להרויח כסף משוחד, אינם צריכים לשדוד מטיילים בודדים. אלא שכאן אומרת התורה עקרון שמופיע לאורך כל הפרשה. פרשה שמתחילה בסמכות הדיינים לפסוק הלכה אם ימין או שמאל, כפי שהסברנו שנה שעברה, פרשה שדנה שמצות מלך ישראל, כפי שדנו שנה לפני, ופרשה שממנה אנו למדים את ההלכות של מה אסור ומותר בזמן מלחמה, כלפי האוכלוסיה האזרחית של עם האויב, כלפי רכושם, וכו'. שכפי שצוטט בשבועות האחרונים בהכנה של מערכת יחסים בין לאומיים של ישראל, אנחנו לא פוגעים באוכלוסיה האזרחים בכונה תחילה, ולא גם בעצי הפרי שלהם, ולא בבנייניהם, כמטרה בפני עצמה. אנחנו כעם מקיימים עקרונות לחימה אלו מאז מתו תורה, ובגלל דינים שמוזכרים בפרשתנו. אבל העקרון של עגלה ערופה, שנלמד מהטכס התמוה לכאורה, שבו הדיינים צריכים להצהיר שלא הם רצחו את הנרצח, הוא עקרון כולל שמופיע בכל המצוות שמוזכרות בפרשתנו.

מה האשמה של חכמינו כשאדם נרצח בדרך, כנראה ע"י שודדים? אשמתם בחנוך העם החי באותה עיר הסמוכה לגופת המת. חז"ל מסבירים את בחירת העיר הקרובה בצורה שמשנה את המצוה מ"סודרה". הקורא את התורה יאמר שעיקר המצוה, הנקראת עגלה ערופה, הוא עניין משטרתי של זהו הרוצח. אבל בהלכה, עיקר המצוה, הנקראת עגלה ערופה, הוא בדרכי החסד. אם, אומרים חז"ל העם החי בעיר הסמוכה, היו מנהלים חייהם בדרך החסד, אז המת היה זוכה לארוח נפלא שממלא את כל צרכיו, והוא לא היה מוצא עצמו בדרך בשעת לילה באין איש סביבו, חשוף לאורב. כך היו חיינו נצלים. מכאן המנהג בישראל ללוות אורח, גם בשבת, לפחות ארבעה צעדים כשהוא עוזב את ביתו. כל כך חשובה מצוה זו בעיני התורה, שמסופר שכשיהושע שלח את כלב בן יפונה ואת פנחס לעיר יריחו, לא הצליחו השניים למצוא את שער העיר, שהיה מוחבא בכונה. כנעני אחד הראה להם איך להכנס לעיר, זכה לחיי נצח, והקים עיר, שמופיעה בספרות חז"ל בכמה מקומות, שהיא עיר שכולה בני אל מוות, ושמה "לוז". לפי המדרש, בני האדם, כשגילו שלאיש חיי מוות, היו

יוצאים למלחמה ביושבי העיר, אך ללא הואיל, כי בני לוז לא היו מתים במלחמה. לכן, החביא הקב"ה את אותה העיר, והיא הפכה לעיר אגדית שמקומה לא ידוע. במנהגי ישראל הקשר בין לוז לחיי נצח מופיעים במוצאי שבת כשהמנהג, לפי הזהר הוא לטבול אצבעות ביין שאתו כיבו את נר ההבדלה, ולמרוח אותו בחוליה הכוללת של העורף, שהיא עצם ששמה לוז. מנהג זה מבוסס על מסורת שבתחית המתים, כפי שמתואר בחזון העצמות היבשות, תחילת יצירת כל הגוף של האדם הוא מעצם הלוז, שהיא השוררת ביותר מגוף האדם לאחר מותו, והיין של ההבדלה מזין את אותה עצם, ומחזק את ההשרדות שלה בצוק העתים לאחר המוות ועד בוא תחית המתים ויום הדין הגדול והנורא.

הקשר בין שני המדרשים, זה של העיר לוז והעגלה ערופה, ז"א מעשה החסד עם עוברי אורח בעיר, וזה של עצם הלוז וחיי הנצח, הוא שעצם הלוז, מקומה בעורף. מתד אחד, העורף (אותיות פרעה) מחבר את הדעת והשכל שבראש עם המעשים, ומצד שני, מקומו באזור אליו פונים הכי פחות מחושי האדם. העדר החושים מסמל את הדברים שאדם נוטה לזלזל בהם, כפי שהסברנו בפרשת עקב, דברים שללא חנוך רוב בני האדם לא יעשו, כמו לעזור לעובר אורח, לארח באי בית הכנסת לארוחות שבת, וכו'. שאותו מקום הוא הצנור שממנו מתחברים כל המעשים והמדות של האדם אל השכל ודעת השם, אומר שכלל שמדות האדם טובות יותר, והוא סלחן יותר עם הבריות, ודואג לשלומם, תהיה לאדם זה יותר יכולת להתחבר לשכל ולדעת השם. זו הסיבה שכשאדם נמצא מת בדרך יש למאורע זה השלכות מיידיות על דיני העיר הקרובה. הדיינים, תפקידם להבדיל, בין טוב לרע, בין חייב לזכאי. ואם הם לא חנכו את עמם להיות רגישים לצורך של הנכשלים והחלשים, והותירו אותם לידי השודדים והאורבים, יש לדבר השלכה על תפקוד הדיינים בכל ענייני העיר, לא רק בקשר לאותו המת. לכן הכפרה לאותה עברה הוא לערוף את העגלה, כי בעורף עצם הלוז, המסמלת מחד את היכולת להבדיל בין קודש לחול, ומאידך, את חיי הנצח לה זכה הדואג לשולת, אפילו אם הוא כנעני ביחוסו.

ולעניינינו, אנחנו עלינו ללמוד מה לעשות היום כשאין לנו דיינים סמוכים שיכולים לבצע עגלה ערופה כל פעם שאנשי טובה או דומיהם מבצעים זממם באדם אין אונים, עלינו בכל זאת לזכור את חשיבות החסד בחיי הנצח שלנו, ובקצת יכולתנו ללמוד תורה בכלל. שמי שרוצה לשפר ולחדד את יכולת למוד התורה שלו, ישקיע מרצו בארוח עוברי אורח, יזמין באי בית הכנסת לארוחות שבת, יעצור ברחוב לתת הנחיות במקום waze לגבי הדרך בה ילכו, וכו'. זו מצוה שקשורה ישירות לקדושת השבת לה אנו זוכים (כפי שמרומז בהבדלה), ובחיי הנצח המובטחים לבוטחים בהשם. הקב"ה יזכנו לעשות חסד עם בריאותיו, וממילא נזכה לעמוד בתחית המתים ולשמוח בישועתו בב"א.

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" - השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לתתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

- חינוך באהבה מנהל קשוח
- מושג השבוע הסגת גבול
- מבט לעומק מי האויב?
- הלכה בהרחבה עוד במלאכת דש
- ממטעמי המטבח מציות מתוקות - אלרייף

שבת פרשת "שופטים"

כניסת שבת	יציאת שבת	הצור הגלילית
18:33	19:23	הצור הגלילית
18:24	19:30	בית שאן

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

לתרומות: חזון הדור הצעיר
 בנק הפועלים 12 סניף חצור הגלילית 715 מס' חשבון 278150

סניף ראשי: חצור הגלילית טל' 052-5241675 (מיכאל דאודי)
 בית שאן: 050-8819236 (ליאור)
 אליפלט והסביבה: 052-3852431 (אליאב)

מעוניינים לקבל את העלון למייל?
 כתבו לנו: hazondor@gmail.com
 הכנסו לאתר: www.hazondor.co.il

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

מנהל קשוח

עורך דין מצליח מעיר קטנה, קודם להיות מנהל תיקים בכיר באחד ממשרדי עורכי הדין הגדולים ביותר בתל – אביב. כיוון שבמשרדו הישן היה לו מוניטין של מנהל קשוח ואסרטיבי, הוא החליט לשמור על הרושם הזה גם במשרדו החדש.

זמן קצר לאחר שעורך הדין הגיע ליום העבודה הראשון, כמנהל במשרד החדש והמפואר שלו, הוא ראה שאחד מהעובדים החדשים שלו צועד לכיוון המשרד. מיד הרים עורך הדין את הטלפון והחל לצעוק בקולי קולות: "לא! לחלוטין לא! טיפשות שכזאת ממש לא מקובלת עלי, אני מצפה מהעובדים שלי לשמור על רמה גבוהה של מקצועיות, כל שרשלנות שכזו לחלוטין לא מקובלת עלי, לא מעניין אותי מה התירוץ שלך!"

העובד התיישב וחיכה בסבלנות מספר דקות בזמן שהמנהל החדש שלון יושב וצועק. "העובד הזה חייב להיות אחד האנשים הכי מטומטמים שאי פעם שמעתי עליהם! אני לא מוכן שיהיו בצוות שלי אנשים כאלה, הוא מפוטר ואני לא רוצה לשמוע עוד מילה אחת מיותרת על העסק המביך הזה!"

המנהל טרק את הטלפון בחוזקה והתפנה להתייחס לעובד שהתיישב מולו.

"אני מאוד מצטער, אבל כפי שאתה יודע אני פשוט לא מוכן לסבול שטויות שכאלו והייתי חייב לטפל בנושא. עובדים צריכים לדעת שלכל טעות שהם עושים יש השלכות חמורות. במה אני יכול לעזור לך?"

"אין שום בעיה", ענה העובד "אני המתמחה החדש שלך ובאתי להתקין לך את קו הטלפון".

נקודות לחשיבה

***דוגמא אישית** - עלינו כהורים ומחנכים לתת דוגמא אישית של איפוק ואמון, בדר כלל "לשקר אין רגליים" אז כדאי לא לשחק אותה קשוח כשאינן צורך בכך.

***יושר החינוך** – אחד הערכים החשובים החינוך הוא היושר, כי אם לא אבדנו את האמון ולא נצליח לחנך.

***רושם ראשוני** – כמחנכים ובכלל כבני אדם, יש חשיבות גדולה לרושם הראשוני שאנו עושים על האנשים שאיתם אנו נפגשים, לכן לא כדאי לעשות "הצגות" אלא להיות כפי שאנו תמיד.

"נהל את הצוות ביושר, בהגינות וללא משוא פנים"

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

מהו המספר הבא בסדרת המספרים הבאה:
61, 52, 63, 94, 46, ... ?

שאלה מהשבוע שעבר:

מצא 4 מספרים שסכומם 75, כך ש-

אם תוסיף לראשון 4, תחסיר מהשני 4, תכפול את השלישי ב-4 ותחלק את הרביעי ב-4, תקבל את אותו המספר

תשובה לחידת מהשבוע שעבר

המס' הם: 8, 16, 3, 48.

תפילות השבת בבית המדרש

"חזון הדור הצעיר" (סניף חצור)

שבת פרשת "שופטים"

ערב שבת

מניין ראשון - 17:30 (תפילת פלג)

מניין שני - 18:30

שבת בבוקר: 08:00 (קורבנות)

קידוש וכיבוד: 10:09

תהילים לילדים: 17:00

שיעור עם הרב אהרון: 18:15

תפילת ערבית של מוצ"ש: 19:15

לפרטים מיכאל דאודי: 0525241675

נר ה' נשמת אדם

יזכור

מרדכי בן מרים ז"ל	◇	מרים בת מורוורי ז"ל	◇
מרים בת וואסי ז"ל	◇	רבקה בת פרי ז"ל	◇
עיוש בר איטו ז"ל	◇	דוד בן יהודה ז"ל	◇
ליזי בת מרים ז"ל	◇	רחמים בן יהודה ז"ל	◇
עזיזה איבגי בת סולטנה	◇	מרדכי בן ציפורה ז"ל	◇

מושב השבוע

גרשון האריס

הסגת גבול

מקור המושג "הסגת גבול" נמצא בפרשתנו "שופטים": "לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשונים בנחלתך אשר נתחלל" (י"ט:י"ד). זוהי מצוות לא תעשה מן התורה, ולפי רש"י, מדובר באדם המרמה את שכנו על ידי סימון הגבול בין קרקעותיהם באופן לא נכון. איסור זה הוא מקרה פרטי של איסור גזל, ובכל זאת כאשר מדובר בקרקעות בארץ ישראל ייחד לו המקרא איסור מסוים. על חומרת האיסור ניתן להבין בהמשך בספר דברים: "ארור מסיג גבול רעהו" (כ"ז:ז). במסכת בבא בתרא, פרק "לא יחפור", עוסק במושג זה וכל דיניו בהרחבה.

פרט למה שכתוב בתורה, ב"סיפרי" איסור זה הורחב גם לתחומים נוספים: "מעין לעוקר תחומין של שבטים שעובר בלא תעשה? תלמוד לומר (משלי כ"ג): "אל תסג גבול עולם". מנין למחליף דברי רבי אליעזר בדברי רבי יהושע, ודברי רבי יהושע בדברי רבי אליעזר - לומר על טהור טמא ועל טמא טהור, שהוא עובר בלא תעשה? תלמוד לומר לא תסיג גבול. מנין למוכר קבר אבותיו, שעובר בלא תעשה? תלמוד לומר לא תסיג גבול רעך. יכול אפילו לא נקבר אדם בו מעולם? תלמוד לומר בנחלתך אשר נתחלל. הא אם קבר בו אפילו נפל אחד ברשותו, אינו עובר בלא תעשה."

חשוב לציין שאיסור הסגת גבול משמש כמקור הלכתי יסודי בהקשר של זכויות יוצרים, כפי שמשתקף באינספור הסכמות שניתנו למדפיסים של חיבורים תורניים, במסגרתן הרבנים המסכימים השתמשו באיסור הסגת גבול כדי לאסור על מתחרים פוטנציאליים להעתיק את החיבור ולהפיצו, ולפגוע בכך בפרנסת המדפיס הראשון.

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

הגשמה סיפוק ונצח

באביב 1972 מלאו לרבי מליובאוויטש שבעים שנה. באותם ימים קיבל הרבי מכתבים רבים מדורשי שלומו. כמה מהם הציעו שישקול להפסיק את פעילותו הנמרצת לאחר שנתיים הפוריות הרבות כמנהיג וכפעיל. **אולי הגיע הזמן לנוח, הם הציעו.**

כתגובה, בדרשתו הארוכה שהייתה באותו הלילה, החליט הרבי להעביר מסר אוניברסלי לציבור המבוגר. הרבי אמר שאל להם למבוגרים להיכנע לחשיבה המקובלת שצריך להפסיק לנהל חיים יוצרים. ההפך הוא הנכון. הם חייבים להשתמש בתוספת שנות החכמה והניסיון שיש להם ולהמשיך וליצור כפי יכולתם בשנים הבאות. אם ניתנה להם היכולת ליצור, אם ניתנו להם השנים לחיות, עליהם להמשיך, להתקדם ולהשפיע ככל שביכולתם.

מקובל לחשוב שכשמגיעים אנו לגבורות שנים ואנו קצת מתבגרים, יש להפסיק לאמץ את הגוף, וגם קצת לתת למחשבה לנוח. יש אמת מסוימת בדברים אלו, אך אין לנו לקחת את הדברים למקום של הפסקת חיים יוצרים.

בציוריו של ה' את אברהם - לך-לך', ישנו ציורי מיוחד לדורות, לכל אדם ואדם כלפי עצמו, ללכת ולהמשיך בעשייה רצופה **מתוך ה' - לך' - מתוך עצמך**, מתוך יכולותיך ועוצמותיך האצורים בך, ושעוד נותרו בך. מתוך המקום הנוכחי שלך. מתוך אותה נקודה, אל תפסיק ללכת.

מי בדיבור ומי במעשה, מי ביעוץ והכוונה מניסיון רב השנים, ומי בכתיבה ובהעלאת דברי חכמה על הכתב.

בכל זה יש מן ההגשמה, הסיפוק והנצח.
 " הדיבור - הרבה מן ההגשמה יש בו, ברם, הוא אינו אלא אוורירי. לא כן הכתיבה. אותיות, מילים, שורות דברים - כל זה קבוע ועומד, יציב וקיים. " (הרב משה צבי נריה זצ"ל, מתוך 'מן הפנקס הפתוח')

הלכה בהרחבה

הרב אהרון חדד

ל"ט מלאכות - עוד דינים במלאכת דש

מסקנות ודינים הלכה למעשה שעלו בשיעור בבית המדרש

חזון הדור הצעיר בכל יום שבת בשעה 18:15

ריסוק ברד ושלג בשבת. תנן במסכת שבת אין מרסקין לא את השלג ולא את הברד בשבת בשביל שיזבו מימיו אבל נתן הוא לתוך הכוס או לתוך הקערה ואינו חושש.

מחלקת ראשונים בטעם האיסור של ריסוק שלג בשבת דעת רש"י משום שדומה הדבר כאילו בורא המים האלו ואיסורו דרבנן. לטעם זה אין איסור אלא אם מרסק בידיים אבל אם נימוח מאליו מותר. ודעת הרמב"ם והרמב"ן והרשב"א שטעם האיסור משום גזרת סחיטת פירות שיוצר משקה מן המוצק וגם זה איסורו מדרבנן וגם לפי שיטה זו כותב הרמב"ן שאם זה נימוח מאליו מותר והאיסור הוא רק בריסוק בידיים.

ולכן מותר רשים קוביות קרח בכוס של משקה גם אם זה גורם להמסתו וכן מותר לנענע הכוס וכן לערבב אע"פ שגורם להמסתו. אבל לרסק איגלו בשבת לכל אורכו יהיה אסור משום שכוונתו כדי שיזבו מימיו וזה ממש ריסוק בידיים אבל אם מרסק את האיגלו תוך כדי אכילה מותר משום שהור דרך אכילתו.

אבל לערות מים על בקבוק שיש בתוכו קרח כדי להפשירו, כתבו אחרוני זמננו (אור ההלכה בשם מעשה שבת ושות "דברי בניהו" וכן הרב אופיר מלכה בשיעור) שאסור מכיוון שזה נקרא מעשה בידיים. אבל בשות מנחת כהן וכן נכד מרן הגר"ע יוסף זצק"ל ראש כולל שערי ציון אלעד (כך אמר משמו הרב חיים טבקה שליט"א) שאם המים ששופך לתוך הבקבוק אינם חמים יהיה מותר לשפוך מים לתוך הבקבוק ולכן המיקל יש לו על מה שיסמוך.

בית המדרש חזון הדור הצעיר זקוק לספר תורה ספרדי

מהודר שאינו משוח.

מעוניין לתרום ספר תורה ? !

הכנסתם ספר תורה אך קוראים בו לעיתים רחוקות, כיוון שישנם סיפרי תורה נוספים בית הכנסת ?

וחשוב לך שיקראו בספר התורה מידי שבוע ?

בית המדרש "חזון הדור הצעיר" יקרא בספר התורה מידי שבוע

לפרטים מיכאל 0525241675

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה והצלחה

אוסנת יסכה בת רבקה

בירקן בת רותי

חנה בת מרים

רון בר עדנה

אליה בת סיגל

אביגדור בן שרה

עדה עטייה

נתנאל טלקר

עוזי שלי

יצחק ראש

אילן מכלוף

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

מי האויב?

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וְרֵאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב - עִם רֶב מִמֶּךָ, לֹא תִירָא מֵהֶם,

כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ - הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

האור החיים הקדוש מגלה הבנה נוספת לפסוקים אלו. מלחמות אינן רק כאלו הניטשות אי שם במישורים הפיזיים שבין אומות שונות, הן לא תמיד מתאפיינות במכשירי הרג, בפצועים ובדם. ישנן מלחמות אדירות שפרוסות על פני שנים וקרובות הרבה יותר, כאלו ששדה המערכה ממוקמת במקום הקרוב ביותר אלינו, בתוך תוכנו. הקרב נחון בשקט חיצוני כל כך עמוק ובסערה פנימית כל כך רועשת.

פרשה זו באה לתת לנו כלים להתמודד גם עם המלחמה הזו. מה הם?

"כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ - הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם". "יציאת מצרים" אינו אירוע היסטורי שהיה ואיננו. אנחנו מצווים לזכור בכל יום את יציאת מצרים. המהלך הזה שנה בנו משהו ונתן לנו דרך חדשה לראות את העולם. אם פעם חשבנו ששעבוד הוא תהליך של כניעה ושבירה המביא, בסופו של התהליך, להתרסקות ואבדון. הרי שמהרגע בו יצאנו ממצרים אנחנו מאמינים בגאולה, בכך שהסיפור יכול להתקדם ליותר מכיוון אחד. הגאולה הזו מלווה אותנו לכל מקום, בכל ניסיון וקושי. גם ובפרט כשמדובר במלחמות פנימיות, הידיעה שאיננו שפוטים של אותם כוחות המנסים להכניע אותנו תחתיהם, היא עצמה הכלי החזק שמאפשר תקומה וניצחון.

הבנה זו מעניקה משמעות נוספת ועמוקה יותר לדבריו של ירמיהו הנביא: לֵכֵן, הִנֵּה יָמִים בָּאִים בְּאֵימָה ה', נִלְא יִאמְרוּ עוֹד חַי ה' - אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: כִּי אָם, חַי ה' - אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת זָרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְפוֹנָה וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם וַיָּשׁוּבוּ עַל אֲדָמְתָם: יגיעו ימים בהם נבין עד כמה גאולת מצרים אינה שם, בעבר הרחוק, אלא, חרותה בתודעתנו ומלווה אותנו בכל צעד.

אם נתבונן בתיאור המלחמה נמצא כאן תובנה נוספת בפסוק, "וראית סוס ורכב, עם רב - ממך". כל אותם הקשיים, היצרים, כל אותם הלוחמים נגדי, לא רק שנמצאים בי, בתוכי. הם גם מגיעים ממני, ממקומות עמוקים באישיות שלי. לפעמים נוח לי לחשוב שהמלחמות הן חיצוניות, קל יותר להתמודד מול ישות חיצונית, מול אויב זר שנלחם בי. אבל כשאני מתבונן במלחמות הפנימיות שלי הדברים קשים שבעתיים, אני מגלה שהלוחמים הם מבפנים, ממני עצמי.

ההבנה הזו קשה, חוסר הברירות והבלבול שנוצר בתוכי כשאני מגלה מלחמה ביני לבין מי שאני, הם נוראיים. נוצר בתוכי שסע עמוק בין ההבחנה המובנית בה אני מזוהה עם הטוב, לבין הגילוי שהרע עצמו מגיע מתוך הווייתי. לצד השאלה איך מתמודדים, צומחת תמיהה גדולה יותר - לשם מה נברא בי הרע הזה?

תשובה לכך נמצא ברמז בהמשך, בדבריו של הכהן: "כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם, לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם". הרע הזה אינו מיותר, יש לו מטרה חשובה. כמו שגלות מצרים אינה מיותרת, היא תוכננה מראש, ה' הולך בה עמנו יד ביד - "ההולך עמכם". היא נועדה "להושיע אתכם", ללמד אותנו לעמוד על שלנו ולהתנגד לשעבוד, היא יועדה להפוך אותנו לעם. כך אותן המלחמות שבתוכי אינן מיותרות. ללא אותם הקשיים לעולם לא הייתי נהיה מי שאני, לעולם לא הייתי מגיע לגאולה.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

הקב"ה אומר לישראל: אני נותן לכם 29 יום, אשר במשך הימים האלו, אם תנתקו עצמכם מהרגילות והנהגות הלא טובות שנהגתם עד עתה - ונס שמה. תנוסו לתוך הסדר והנהגה של אלול להשתקע שם - אזי תוכלו לתקן כל מה שלא הי' כדבעי למיהוי עד עתה, ובמילא יהי' למקלט מגואל הדם מכל הקטרוגים. ועל ידי תשובה.. תכתבו ותחתמו - לאלתר בספרן של צדיקים. לשנה טובה ומתוקה. (תורת מנחם ח"ג ע' 285)

ממטעמי המטבח

יפית כהן

מציות מתוקות - אלרייף

<u>המצרכים:</u>	
4 ביצים	1 ק"ג קמח מנופה
2 אבקת אפיה	1 מחמאה מומסת
3 כפות אניס	1 כוס שמן
3 כפות שומשום אדום	1/4 כוס סוכר
1 כוס מיץ תפוזים	
1 כפית מלח שטוחה	

אופן ההכנה:

מערבבים יחד בקערה את החומרים הבאים לתערובת: מיץ תפוזים, ביצים, סוכר, מלח, אניס ושומשום.

את התערובת מוסיפים לקמח ומוסיפים את אבקת האפיה.

לשים הכל עד לקבלת בצק אחיד. מחלקים את הבצק לשלושה חלקים.

כל חלק של בצק מרדדים לכחצי ס"מ. חותכים את הבצק לריבועים. כל ריבוע חוצים במזלג (לקבלת ריבוע מנוקד).

להעביר העוגיות לתבנית ולאפות ב 200 מעלות. האפיה מהירה כ - 10 דק. בתיאבון!

**"הערך החשוב ביותר הוא טוב לב,
אינך יכול לאהוב את כולם,
אך אתה יכול להיות נחמד לכולם"**

הפתגם השבועי